

L'Eucharistie. Pain nouveau pour un monde rompu. (Az Eukarisztia. Új kenyér egy megtört világ számára.) Gyűjtökötet. Communio—Fayard, Párizs 1981, 240 o.

A lourdes-i eukarisztikus kongresszusra sokoldalúan felkészült Franciaország. Minden résztvevő kezébe kapta a megfelelő nyelven azt a kis kézikönyvet, amely néhány alapvető lelkiismereti szempontot, gyakorlati útmutatásokat, részletes programot, mise-szövegeket és énekeket tartalmazott. A vallásos folyóiratok különszámokat szenteltek az Oltáriszentségnek. A „Communio” nemzetközi teológiai folyóirat francia tagozata ezt a tanulmánygyűjteményt adta ki hozzájárulásként. Tizenkét teológus 15 rövid tanulmányát tartalmazza. Néhány már megjelent a folyóiratban. A szerzők zömmel franciák. élükön Louis Bouyer közismert nevével. Van egy-egy olasz, spanyol és ír, a németeket Ratzinger és Karl Lehmann képviseli. A bevezető tanulmányt Pierre Eyt teológiai tanár, a Nemzetközi Teol. Bizottság tagja írta, aki 1981 óta Msgr. Poupard utódaként a párizsi Institut Catholique rektora. A könyv négy részre tagolódik. Az első az eukarisztia eredetét tárgyalja: összefüggését a zsidó liturgiával és az utolsó vacsorával. A második rész három tanulmányban Krisztus alakját, az eukarisztia „krisztológikus dimenzióját” (G. Colombo) állítja elénk. A harmadik rátér magára a szentmisére. Itt szerepel M. Sales tanulmánya, amelyet számunk más helyén megtalál az olvasó. Két szerző foglalkozik a pap szerepével a szentmisében. Igen érdekes egy Ratzingerrel folytatott interjú: „Lehet-e módosítani a liturgiát?” A bíborosteológus nagy történelmi tudásával kimutatja, hogy a liturgia a kereszténység egész történelme során fejlődött. De a beszélgetés jóval többet tartalmaz az eukarisztiáról, mint a címben fölvetett kérdés (a hívők részvétele, a valóságos jelenléti módja stb.). — Végül a negyedik rész: az eukarisztia kisugárzása az életbe. A címek önmagukért beszélnek: „Az eukarisztia, a keresztény élet forrása és lényege” — „A testvéri társadalom szentsége” — „Lélekben és igazságban imádni”. Utoljára egy szent eleven példáját találjuk itt: Charles de Foucauld-ét, akit az Oltáriszentség imádása vezetett el a papságra, és megadatott neki, hogy a végsőkig azonosuljon a pap és áldozat Krisztussal.

A kötet címe szellemesen és mélyértelműen fordítja meg a kongresszus közismert jelmondatát.

R.

Athleta Patriae. Tanulmányok Szent László történetéhez. Szerkesztette: **Mezey László.** Szent István Társulat, Budapest 1980, 249 o., XII színes és 66 fekete-fehér képmelléklettel. (Hungaria Sacra I.)

A kiadó előszava szerint ez a kötet megnyitója egy új egyháztörténelmi sorozatnak, amelynek célja „a magyar egyház történetének, mint a magyar történelem szerves részének tényszerű feltárása, megismertetése, egy majdani nagy összefoglalás előkészítése érdekében.” Példaképpül az *Italia Sacra* műfajilag nem kötött sorozata szolgál. Ez az első kötet tartalmilag sokkal változatosabb és tágabb körű, mintsem alcíméből gondolnánk. Kezdetnek **Vargyas Lajos** összefoglalja másutt bővebben kifejtett eredményeit a Szent László legendák csak képekben fennmaradt változataiban található honfoglalás előtti keleti hagyományokról. **Mezey László** nagyszabású, címádó tanulmánya a korai László-irodalom kialakulásáról megismertet a liturgikus szövegek szerzőinek forráshasználatával, munkamódszerével, szubjektív ambícióival és megmagyarázza, miért áll a világi történetírás és a népi emlékezet középpontjában a herceg és